

stemmelser. Det er en Betragtning, som har sin Berettigelse, og som derfor ogsaa naturlig kommer frem. Jeg skal i den Anledning gjenkalde i ærede Medlemmers Erindring, at der i den borgerlige Straffelov foruden om Livsstraf, Straf-arbejde, forskjellige Fængselsstraffe, Bøder og Embedsfortabelse tillige findes Bestemmelse om, at legemlig Tugt kan anvendes, nemlig som Pli overfor Børn, som Rottingslag saavel overfor dem, der ere fra 15 til 18 Aar, som endog arbitrært over for Forbrydere, hvis Forseelse overstiger en Straf af 6 Gange 5 Dages Bånd og Brød. Det er Børn, umodne Personer og saadanne Personer, hvis Forbrydelser have gjort dem værdige til en højere Grad af Straf end 6 Gange 5 Dages Bånd og Brød, overfor hvilke den borgerlige Straffelov tillader Anvendelsen af legemlig Tugt (Ufbrydelse.) Der staar nemlig i den borgerlige Straffelovgivning, at legemlig Tugt kan anvendes overfor Straffanger, altsaa overfor Personer, som ere dømt til Strafarbejde, hvilke Personer jeg betegnede ved saadanne Personer, hvis Forseelse gjorde dem værdige til en Straf, der var større end 6 Gange 5 Dages Bånd og Brød. Jeg tror, det er en Betegnelse, som er fuldstændig rigtig. Jeg tillod mig at gjøre opmærksom herpaa, idet jeg deraf uddrog den Slutning, at, om man end ganske vist maatte erkjende, at dette er tidsvarende lige over for Soldater at anvende legemlig Tugt som Straf for borgerlige Forseelser, hvor denne Straf ikke er hjemlet efter den borgerlige Lovgivning, og om man end maa erkjende, at det ikke heller er tidsvarende at anvende legemlig Straf i den Udstrækning, hvori det nu er tilladt at anvende den, saa kan det dog efter min Opfattelse ikke siges, at den nuværende militære Lovgivning er principielt utidsvarende, blot fordi legemlig Tugt overhoved kan anvendes efter den; og jeg kan for mit Vedkommende heller ikke se Andet, end at et Forslag som det, jeg har fremsat om, at der skal kunne anvendes staaende Arrest over for dem, der ved deres Udsindighed have vrist sig som umodne Personer, eller ved en Række Forseelser have vrist sig som gjenstridige Personer, ikke kan siges at være bagefter Tiden, naar den borgerlige Straffelovgivning har bibeholdt Bestemmelse om, at der endog kan anvendes Rottingslag som legemlig Retværelse saavel paa umodne Personer som endog uden Dom paa Personer, hvis Forseelser have naaet en vis Græde. Jeg skal imidlertid ikke lægge Hovedvægten paa dette Punkt; for mig kommer det nemlig ved Vedkommelsen af, om et militært Straffelovforslag er tidsvarende, ikke saa meget an paa at se hen til den borgerlige Straffelovs Bestemmelser, som det kommer an paa at se hen paa, om Lovforslaget er tidsvarende lige over for de Forbrydelser, der kunne forventes begaaede i Hæren og Flaaden, og lige over for den

Lændets til Forbrydelser, som man ikke kan undlade at forudsætte tilfælde. Dette er for mig det egentlig Afgjørende, at Straffeloven afpasses efter den Lændets til Forseelser og Forbrydelser, der maa forudsættes at være til Stede. Jeg har ved en tidligere Leilighed paavist, at de Straffelister, der ere indhentede af Udvalget fra Krigsministeriet, vise for de Aar, for hvilke de meddele Oplysninger, en Stigning af de militære Forseelser. Der er ved Diskussionen her i Salen fremsat Formodning om, at Aarsagen til denne Stigning kunde ligge i den gjældende Straffelovgivning. Jeg kan for mit Vedkommende ikke tro, at dette kan være Tilfældet; jeg kan ikke tro det, fordi jeg ikke noget Steds fra har set Noget, der kunde tjene som Bevis i denne Retning. Jeg tror langt snarere, at man, naar man vil søge efter Aarsagerne til de stigende militære Forseelser, kan finde en Veiledning dertil ved at erindre, at Hærens Mandskab jo kommer til Afdelingerne, saaledes som det umiddelbart leveres dem af Befolkningen. Det er derfor naturligt til Veiledning at se paa de Oplysninger, som have angaaende Straffeforholdene i Befolkningen. Naar man da sammenligner de senere Aar med de tidligere, til Ex. de 6 Aar, der gaa umiddelbart før, med de 6 Aar, der gaa umiddelbart efter den nye borgerlige Straffelovs Fremkomst, og for hvilke man har statistiske, officielt foreliggende Oplysninger — de Oplysninger, jeg nævner, har jeg taget dels af statistisk Tabelværks 3 Række 14 Bind og 3 Række 23 Bind, samt fra Sammen drag af statistiske Oplysninger Nr. 3 og Nr. 7, — saa viser det sig, at Summen af borgerlige Forbrydelser og offentlige Politiforseelser fra det ene 6-Aar til det andet 6-Aar er steget med 42 pCt. Vil man nu maasse formode, at der i den senere Tid har været anvendt en strengere Kontrol lige over for de offentlige Politiforseelser, kan man jo se paa de borgerlige Forbrydelser alene; og der viser sig da at være for disses Vedkommende en Stigning af 51 pCt. Ser man paa de Forbrydelser, som navnlig begaaes, nemlig Forbrydelser mod Giendommen, Tyveri første Gang og gjentaget Tyveri, viser det sig, at der er en Stigen af 56 pCt. for det første, 53 for det andet og for Tyveri overhovedet 55 pCt. Nu er det ganske vist, at Befolkningens Antal er voget i Løbet af de nævnte 12 Aar, og en hel Del af Stigningen i Forbrydernes Antal maa altsaa regnes den Omstændighed til Gode, at der har fundet en Stigning i Befolkningens Størrelse Sted. Befolkningen er i de nævnte Aar steget fra en aarlig Gjennemsnitsfolkemængde af 1,663,000 for de 6 første Aar til 1,776,000 i de 6 sidste Aar, altsaa en Stigning, der saa vidt jeg husker, er omtrent 7 pCt. Vil man imidlertid søge den Stigning i Forbrydernes Antal, som maa anses for uafhængig af Stigningen i Befolk-